

**Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Pajaka
na 37. posiedzeniu Senatu
w dniu 16 lutego 2022 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra edukacji i nauki Przemysława Czarńka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana w związku z interwencją w moim biurze senatorskim kierownictwa Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Makowie Podhalańskim, placówki prowadzonej przez powiat suski, dotyczącej pomocy i wsparcia w zakresie zmiany przepisów odnoszących się do dofinansowania doskonalenia zawodowego nauczycieli.

Działalność tego typu poradni jako jednostek oświatowych regulują m.in. Karta Nauczyciela oraz rozporządzenia ministra edukacji i nauki. Pracownicy zatrudnieni w takich placówkach jako nauczyciele doskonalą się na zasadach określonych właśnie w Karcie Nauczyciela. Przepisy dotyczące finansowania kształcenia i doskonalenia zawodowego nauczycieli są jednak zdaniem tych środowisk dostosowane stricte do osób pracujących w jednostkach systemu oświaty, czyli w szkołach oraz przedszkolach, i nie do końca odpowiadają na potrzeby w zakresie doskonalenia zawodowego specjalistów pracujących w poradniach psychologiczno-pedagogicznych. Poradnie te zatrudniają specjalistów psychologów, pedagogów, rehabilitantów oraz neurologopedów, których specyfika pracy, a co za tym idzie proces szkolenia i doskonalenia, jest zupełnie inna niż w przypadku nauczycieli pracujących w szkołach.

Art. 70a ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (DzU z 2021 r. poz. 1762) określa podmioty, w których kształcić się mogą nauczyciele chcący uzyskać dofinansowanie ze środków na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli. W artykule tym wymienione są jedynie placówki doskonalenia nauczycieli, szkoły wyższe oraz inne podmioty, których zadania statutowe obejmują doskonalenie zawodowe nauczycieli. Niestety placówki wymienione w artykule organizują głównie szkolenia dla pracowników (nauczycieli) prowadzących zajęcia w szkołach i przedszkolach oraz studia podyplomowe nadające kwalifikacje np. do uczenia nowego przedmiotu. Specyfika pracy specjalistów zatrudnionych w poradniach prowadzących zajęcia, m.in. w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, psychoterapię, socjoterapię i wiele innych, wymaga specjalistycznej wiedzy i kursów realizowanych przez wykwalifikowane ośrodki. Najczęściej nie są one jednak placówkami doskonalenia nauczycieli, szkołami wyższymi lub nie posiadają statutu.

Jak podkreślają interwenienci, kursy i szkolenia, które realizują wspomniani pracownicy, są niezwykle kosztowne, np. w przypadku psychoterapii jest to kwota kilkunastu tysięcy złotych rocznie. Jednocześnie podnoszenie kwalifikacji jest obowiązkiem nauczycieli, a w obecnej rzeczywistości, w której obserwujemy rosnące zapotrzebowanie na pomoc i wsparcie dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli, jest absolutnie niezbędne. Postulowana nowelizacja dotyczy usunięcia z wyżej wymienionego artykułu zapisu dotyczącego wymogu posiadania przez „inny podmiot” statutu. Większość specjalistycznych, wykwalifikowanych jedno-

stek działających w sektorze prywatnym nie posiada tegoż statutu, co pozbawia pracowników szkolących się w nich możliwości uzyskania dofinansowania. Są to m.in. wszystkie ośrodki prowadzące szkolenia dla psychoterapeutów.

Jako były samorządowiec, w szczególności wieloletni starosta suski, doskonale zdaję sobie sprawę, że działalność poradni psychologiczno-pedagogicznych, zwłaszcza w ostatnim czasie, daje jedną z niewielu możliwości bezpłatnego uzyskania pomocy i wsparcia przez dzieci, młodzież, rodziców i nauczycieli. Do tego niezbędne jest stałe podnoszenie kwalifikacji przez zatrudnionych w takich poradniach specjalistów.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra o analizę nakreślonego problemu pod kątem wprowadzenia sugerowanej zmiany, której realizacja, zgodnie z przedłożoną argumentacją, jest w przekonaniu interwencji oraz moim własnym pilna i absolutnie konieczna.

Z poważaniem
Andrzej Pająk